

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl
samosoudkyní Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **M. K.**
bytem X
zastoupený obecným zmocněncem J. J.
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2022, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Spor byl o prokázání zveřejnění informace o měření rychlosti, o nejvyšší dovolenou rychlost a o identitu měřeného vozidla.
2. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Hranice (dále jen „městský úřad“) ze dne 29. 9. 2021, č. j. X.
3. Městský úřad citovaným rozhodnutím shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o silničním provozu“ nebo „ZSP“).

4. Přestupku se měl žalobce dopustit tím, že jako provozovatel vozidla registrační značky X (dále jen „vozidlo“) v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při provozu na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť dne 28. 12. 2020 ve 20.12 h v obci Hranice IV – Drahotuše, v ulici K Nádraží naproti domu č. p. 250 ve směru jízdy od centra místní části Drahotuše směrem do obce Klokočí neurčený řidič řídil shora uvedené vozidlo. Automatizovaný technický prostředek RAMER10 T/17/0339 používaný bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích naměřil vozidlu rychlost jízdy 79 km/h (po odečtu odchylky 3 km/h). Řidič vozidla tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci 50 km/h nejméně o 29 km/h. Tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona. Městský úřad uložil žalobci pokutu ve výši 3 000 Kč.
5. **Žalobce v žalobě** namítal neprokázání zveřejnění informace o zřízení automatického systému, což žalobce namítal v odvolání. Žalovaný neprovedl důkaz webovou stránkou a nezaložil její výtisk do spisu, jen na ni odkázal v rozhodnutí o odvolání.
6. Správní orgány neprokázaly nejvyšší dovolenou rychlost v době a místě shora citovaného přestupku. Žalobce tvrdil jinou nejvyšší dovolenou rychlost. Na žalobce se důkazní břemeno nepřeneslo, protože správní orgány neprokázaly nejvyšší dovolenou rychlost vůbec.
7. Poslední žalobní námitkou žalobce zpochybnil, že změřené vozidlo je vozidlo, jehož je provozovatelem. Registrační značka vozidla na snímku není čitelná. Je na něm jen bílý obdélník. Výřez je koláž. Fotografii někdo upravil.
8. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** uvedl nad rámec napadeného rozhodnutí, že zdejší soud v rozsudku č. j. 72 A 19/2020-45 ve skutkově obdobném případě a dokazováním zjistil, že informace o měření rychlosti ve stejném místě přestupku byla zveřejněna v souladu se zákonem.
9. **Krajský soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
10. Krajský soud ve vztahu k žalobním námitkám ověřil **ze správního spisu z rozhodnutí městského úřadu** ze dne 29. 9. 2021, že se městský úřad nezabýval vzhledem k pasivitě žalobce a jeho předchozího zmocněnce Ing. M. J. podrobnějším odůvodněním a prokazováním oznámení zveřejnění informace Městské policie Hranice (dále jen „městská policie“) o místě automatizovaného měření, nejvyšší dovolenou rychlostí v místě a době spáchání přestupku a identitou změřeného vozidla. Městský úřad vycházel z oznámení přestupku, metrologického ověření rychloměru, záznamu o přestupku a záznamu z rychloměru. Městský úřad zjistil skutkový stav z podkladů městské policie a shledal ho jako dostatečný pro vydání rozhodnutí, neměl o zjištěném skutkovém stavu důvodné pochybnosti.
11. **Žalobce v odvolání** namítal, že nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla, že městský úřad nevedl společné řízení o všech přestupcích žalobce,

nebyla zveřejněna informace o měření rychlosti a nejvyšší dovolená rychlost v místě byla 70 km/h, k čemuž žalobce navrhl ohledání místa.

12. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** k námitce o nesplnění informační povinnosti o měření rychlosti odkázal na internetové stránky města Hranice a informaci o měření ze dne 25. 6. 2020. K námitce o nejvyšší dovolené rychlosti žalovaný odkázal na schválení míst k provádění měření rychlosti s údajem 50 km/h v místě přestupku a na stránky www.mapy.cz.
13. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
14. K námitce **neprokázání zveřejnění informace o měření rychlosti** vozidel soud uvádí následující.
15. Podle § 24b odst. 1 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí i ke dni spáchání přestupku, *obecní policie je oprávněna, je-li to potřebné pro plnění jejích úkolů podle tohoto nebo jiného zákona, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných, popřípadě též zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu zákroku nebo úkonu.*
16. Podle odst. 2 téhož ustanovení *jsou-li k pořizování záznamů podle odstavce 1 zřízeny stálé automatické technické systémy, je obecní policie povinna informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit.*
17. Soud si od žalovaného vyžádal a přečetl k důkazu při svém jednání vyjádření Městského úřadu Hranice ze dne 23. 10. 2023 (silničního správního úřadu) k nejvyšší dovolené rychlosti v ulici K Nádraží naproti domu č. p. 250 v místní části Hranice – Drahotuše IV, seznam míst určených Policií ČR k měření rychlosti vozidel s účinností od 1. 1. 2018, vyjádření města Hranice ze dne 9. 8. 2021 k měření rychlosti stacionárním radarem a článek z Hranického deníku ze dne 11. 8. 2017 „Nohu z plynu! V Hranicích budou měřit nové radary“ (datum i článek jsou soudu rovněž známy ze spisu zdejšího soudu zn. 72 A 19/2020).
18. Soudu je známo z věci sp. zn. 72 A 19/2020 i z dokazování v projednávané věci vyjádření města Hranice ze dne 9. 8. 2021, ze kterého soud zjistil četné odkazy na internetové stránky a doprovodný text, podle kterého o měření rychlosti stacionárním radarem byla veřejnost informována na webu města Hranice několika způsoby. V rubrice „Měření rychlosti radarem“ jsou průběžně aktualizovány informace, ověřovací listy a seznam míst měření. Správce webových stránek města tuto rubriku zřídil v prosinci 2017, což prokazuje datum vložení přílohy „Ověřovací list“. Na webu je průběžně aktualizovaný seznam míst měření a doplňovány jsou průběžně ověřovací listy. Dále v Aktualitách byl 3. 1. 2018 uveřejněn článek „V Hranicích je nasazen radar na měření rychlosti“. Informace o měření byla v měsíčníku Hranický zpravodaj č. 1/2018, který je bezplatně distribuován do všech domácností v Hranicích. Tento měsíčník je zveřejňován i na webu města. Informaci o měření rychlosti radarem vysílala TV Mach v hranickém televizním zpravodajství (premiéra 19. 12. 2017). Toto vysílání je dostupné na webu města a kanále YouTube. O měření informoval server „ihranice“ 14. 8. 2019, 11. 12. 2017 a 31. 5. 2018 na webu a Facebooku. Hranický deník v tištěné formě 11. 8. 2017 a na webu 20. 12. 2017 uveřejnil článek „Nohu z plynu! V Hranicích budou měřit nové radary“. O měření informovala ČTK a web Olomoucká drbna 5. 1. 2018 („Řidiči pozor, na rychlost v Hranicích dohlíží radar. Doteď město tuto možnost nevyužívalo“).

19. Soudu jsou známy z věci sp. zn. 72 A 19/2020 a z dokazování provedeného v tomto řízení z článku „Nohu z plynu! V Hranicích budou měřit nové radary“ v Hranickém deníku ze dne 11. 8. 2017 následující informace: Město momentálně posuzuje problematické úseky a v budoucnu v těchto místech budou rychlost hlídat radary. Městem projede několik tisíc aut denně, ale jen část řidičů dodržuje stanovenou rychlost. Na sklonku roku nebo na začátku dalšího roku si na neukázněné řidiče posvítí nový radar. Město vytipovalo sedm lokalit, kde je situace nejhorší. Městem otřásla tragická nehoda z prvního června, při které byla zraněna dvacetiletá dívka, a tříadvacetiletý mladík zaplatil životem. Mladík s dívkou přecházeli čtyřproudou silnicí Olomoucká v blízkosti dvou čerpacích stanic, kde je srazil automobil. Zde plánuje město ve spolupráci s Policií ČR měřit rychlost, protože se tu rychlostní limit nedodržuje. Na dodržování předpisů „se nehraje“ na kruhovém objezdu na ulici Bělotínská. „Místo s největším denním provozem je třída Československé armády a pozadu nezůstává ani Smetanovo nábřeží, což je výpadek na Valašské Meziříčí a na Slovensko (pozn. soudu: jde o místo spáchání přestupku v posuzované věci). Problém je, že je tu benzínová „pumpa“ a hlavně v těchto místech přechází hodně lidí do lázní, není zde vybudovaná cyklostezka, cesta je úzká, proto je tento úsek nebezpečný“, sdělil velitel městské policie.
20. Citované vyjádření města Hranice ze dne 9. 8. 2021 a článek v Hranickém deníku ze dne 11. 8. 2017 byly známy zástupci žalobce Mgr. Václavu Voříškovi, který zastupoval žalobce v posuzované věci od 2. 2. 2022 (před podáním žaloby) a který zastupoval i žalobkyni ve věci sp. zn. 72 A 19/2020 v celém soudním řízení správním.
21. Pokud správní orgán nezachytí stav internetové stránky, kterou vzal v potaz pro své rozhodování, ať již tiskem nebo uložením na elektronický nosič dat, znemožní tak správnímu soudu úkol vycházet při přezkumu rozhodnutí ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Je proto nezbytné, aby důkazy z internetu, které správní orgán nashromáždí, byly přezkoumatelně označeny datem svého pořízení (srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 33/2011-58).
22. Podle rozsudku NSS č. j. 9 As 280/2019-39, „povinnost uveřejnění informace o zřízení stálého automatického technického systému k pořizování zvukových, obrazových nebo jiných záznamů z míst veřejně přístupných podle § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, je naplněna i uveřejněním informace v lokálním periodiku dostupném způsobem umožňujícím dálkový přístup.“ Žalovaný na články pouze odkázal, ale neprovedl jimi žádné dokazování, což je v rozporu s judikaturou správních soudů (např. s rozsudky NSS č. j. 9 As 280/2019-39, č. j. 2 As 52/2020-46 nebo č. j. 1 As 247/2020-45).
23. Proto v posuzované věci provedeným dokazováním soud v rámci plné jurisdikce napravil pochybení žalovaného, který k odvolací námitce žalobce pouze odkázal na webové stránky města Hranice.
24. Soud shledal jako nedůvodnou námitku, že **správní orgány neprokázaly** v místě a v době spáchání shora popsáního přestupku **nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h**.
25. Ze správního spisu soud ověřil, že hodnota 50 km/h je uvedena jako nejvyšší dovolená rychlost v podkladech rozhodnutí – oznámení o podezření ze spáchání přestupku, které městskému úřadu zaslala městská policie. Dále je tato hodnota uvedena v dalším podkladu rozhodnutí, a to v automatizovaném výstupu z rychloměru. Tuto hodnotu obsahuje i seznam míst určených Policií ČR k výkonu oprávnění městské policie k měření rychlosti motorových vozidel stacionárním radarem od 1. 1. 2018.

26. Na základě těchto podkladů rozhodnutí měl městský úřad za prokázané, že nejvyšší dovolená rychlost v místě a době spáchání popsáného přestupku byla 50 km/h. Žalobce začal zpochybňovat tento zjištěný skutkový stav až v odvolání. Tím učinil svou obhajobu účelovou a nevěrohodnou. Přirozenou reakcí řidiče by bylo, kdyby tuto námitku vznesl ve správním řízení co nejdříve a nevyčkával až do odvolací části řízení (srov. rozsudek NSS č. j. 3 As 203/2017-29, č. j. 1 As 83/2013-60 nebo č. j. 2 As 214/2016-24). Žalovaný v rozhodnutí o odvolání tuto námitku vypořádal tak, že odkázal na citovanou listinu – schválení míst k měření rychlosti vozidel a dále odkázal na aplikaci Panorama na www.mapy.cz a „důkazní návrh žalobce označil jako nepodložený“. Soud z odvolání ověřil, že žalobce navrhoval ohledání místa.
27. Rozhodnutí žalovaného v této části je nezákonné. Žalovaný v rozporu se zákonem fakticky provedl důkaz internetovou stránkou, aniž by ho provedl při ústním jednání anebo o dokazování žalobce vyrozuměl či mu dal možnost se k provedenímu důkazu vyjádřit. Tím zatížil svůj postup a rozhodnutí o odvolání vadou, která učinila napadené rozhodnutí nezákonné. Jak již vyslovil NSS např. v rozsudku č. j. 1 As 33/2011-58, „pokud správní orgán nezachytí stav internetové stránky, kterou vzal v potaz pro své rozhodování, ať již tiskem nebo uložením na elektronický nosič dat, znemožní tak správnímu soudu úkol vycházet při přezkumu rozhodnutí ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Je proto nezbytné, aby důkazy z internetu, které správní orgán nashromáždí, byly přezkoumatelně označeny datem svého pořízení.“
28. Soud v rámci plné jurisdikce proto přečetl k důkazu vyjádření Městského úřadu Hranice ze dne 23. 10. 2023 k nejvyšší dovolené rychlosti v ulici K Nádraží naproti domu č. p. 250 v místní části Hranice – Drahotuše IV. Soud z tohoto vyjádření zjistil, že příslušný silniční správní úřad sdělil, že od ledna roku 2018 byl v uvedené lokalitě ulice K Nádraží naproti domu č. p. 250 v místní části Hranice IV – Drahotuše zprovozněn radar na měření rychlosti projíždějících vozidel. Před zprovozněním tohoto radaru byla v daném úseku a rovněž navazujících úsecích ulice K Nádraží rychlost omezena dopravní značkou č. B 20a „Nejvyšší dovolená rychlost“ s vyznačením rychlostí 40 km/h. Po zprovoznění radarů byly všechny tyto dopravní značky odstraněny a provoz na této pozemní komunikaci byl upraven v souladu s § 18 odst. 4 ZSP. Podle tohoto ustanovení v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/h.
29. Po provedení popsáného důkazu měl soud ve spojení s podklady rozhodnutí, tj. seznamem míst určených Policií ČR k výkonu oprávnění městské policie měření rychlosti motorových vozidel s účinností od 1. 1. 2018, se záznamem z rychloměru a oznámením přestupku za prokázané, že v době a v místě projednaného přestupku byla nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Žalobce své tvrzení o nejvyšší dovolené rychlosti 70 km/h neprokázal, ani nevnesl do zjištěného skutkového stavu ve správním řízení důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“).
30. Soud nepřisvědčil ani námitce **nezákonně zjištěné identity vozidla**, jehož provozovatelem je žalobce.
31. Soud ze správního spisu zjistil, že policie získala registrační značku vozidla ze záznamu z rychloměru. Tento přístroj pořizuje fotografie vozidel automaticky, bez zásahu lidského činitele, a tudíž oplývá větší objektivitou, než kterou má popis skutkového stavu, který

člověk vnímá svými smysly. Záznam z rychloměru a fotografie vozidla je dle snímku standardní. Ačkoli byla dne 28. 12. 2020 ve 20.12 hodin tma, vozidlo je osvětleno zadními světly a světlo je před domem, před kterým vozidlo projíždí. Kvalita snímku umožňuje bezpečné rozeznání vozidla a při přiblížení (výřezu) fotografie i čitelně zobrazenou registrační značku.

32. Jak uvedl NSS ve svém rozsudku č. j. 5 As 43/2019-22, software, který vylučuje zásah člověkem, umožňuje přiblížení registrační značky vozidla a převedení části snímku do čitelnější podoby.
33. Podle oznámení přestupku policií ze dne 5. 1. 2021 rychloměr měl v době zjištění přestupku platné metrologické ověření. Parametry rychloměru nastavil výrobce a proškolení strážníci městské policie podle návodu k obsluze.
34. Ověřovací list je veřejnou listinou, u níž se presumuje správnost (viz rozsudek NSS č. j. 1 As 101/2016-77). Ke zpochybnění správnosti ověřovacího listu musí existovat konkrétní skutkové či právní důvody vyvolávající rozumnou pochybnost, k čemuž v projednávané věci nedošlo.
35. Soud doplnil dokazování žalovaného v tak malém rozsahu, že nenahradil jeho činnost. Toto oprávnění soudu vyplývá z § 77 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 10 As 24/2015-71 nebo rozsudek NSS č. j. 5 Afs147/2004-89).
36. Při dokazování ve správním soudnictví je nezbytné nalézat rozumnou rovnováhu, zohledňující princip plné jurisdikce rozhodování správního soudu na straně jedné a snahu zamezit zjevným obstrukcím ze strany žalobce (předchozího účastníka správního řízení) na straně druhé (srov. rozsudek NSS sp. zn. 2 Afs 35/2009; i když byl citovaný rozsudek následně zrušen nálezem ÚS sp. zn. I. ÚS 2082/09, lze uvedené závěry aplikovat i nadále, neboť tato část odůvodnění nebyla ÚS zpochybněna). Zmíněný požadavek vyplývá ze zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahu soudů do správního řízení. Účastník správního řízení by měl zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání by se měl obrátit na správní soudy s žalobou. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivních veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy. Není totiž možné, aby se žalobce pokoušel napravit v řízení soudním svoji liknavost během správního řízení a teprve v řízení před správními soudy navrhoval provedení nových důkazů namítaje, že skutkový stav nebyl ve správním řízení zjištěn dostatečně (SOCHOROVÁ, Vendula. § 77 [Dokazování]. In: BLAŽEK, Tomáš, JIRÁSEK, Jan, MOLEK, Pavel, POSPÍŠIL, Petr, SOCHOROVÁ, Vendula, ŠEBEK, Petr. Soudní řád správní. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016.)
37. Závěrem soud shrnuje, že městský úřad ve správním řízení, ve kterém byl žalobce pasivní, v souladu se zákonem zjistil skutkový stav, vybral správně právní předpisy, pod které zjištěný skutkový stav subsumoval a z toho vyvodil v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil. Soud v rámci plné jurisdikce doplnil v malém rozsahu dokazování, které opomenul žalovaný a napravit jeho vadný postup. Skutkový a právní stav tak byl bez důvodných pochybností prokázán se zohledněním odvolacích a žalobních námitek. Proto soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.

38. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 22. listopadu 2023

Martina Radkova v. r.
samosoudkyně